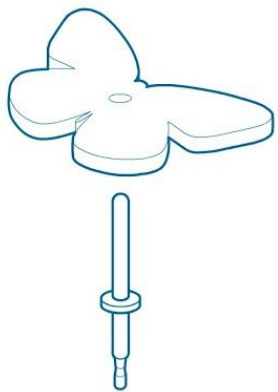
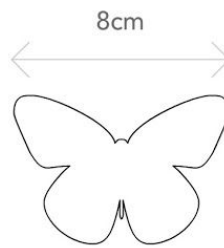
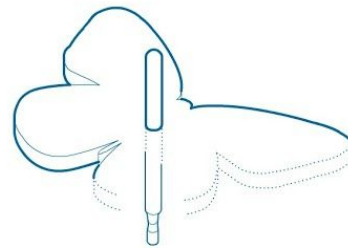

print

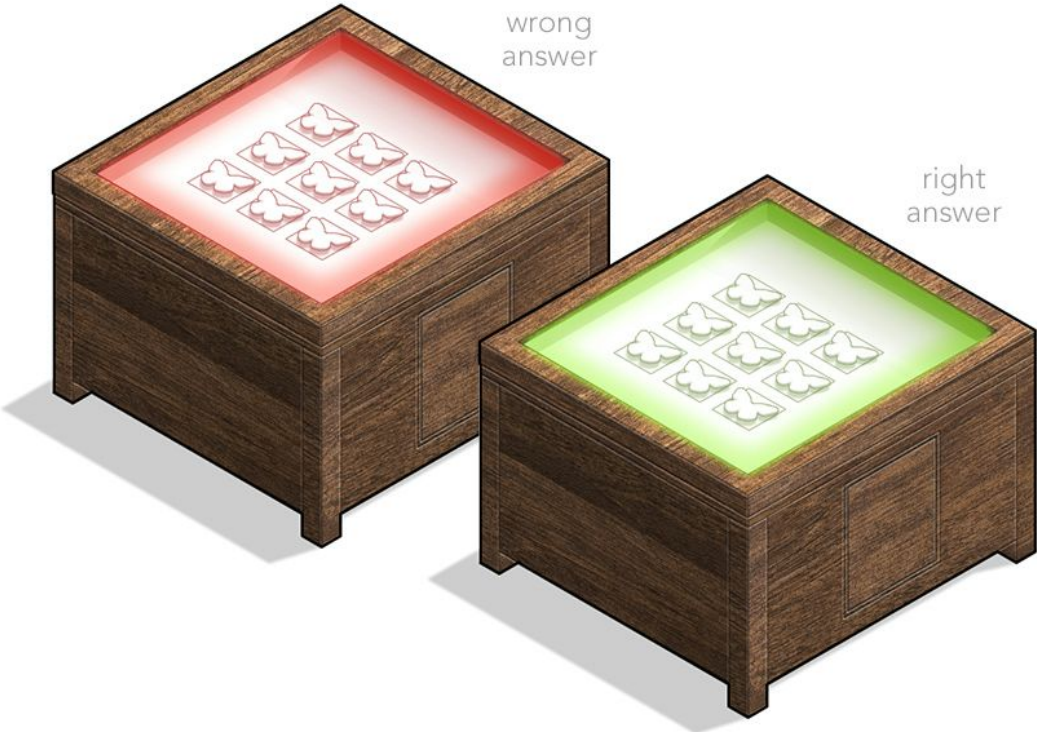

plexiglass

jack

LED Colors - user feedback

Moodboard

Goto-shi - 12 juni 1904

In mijn reis langs de zuidkust van Japan, werd ik door een lokale liefhebber gewezen op het kleine eiland Himejima, ten noorden van Fukue-jima. Hij vertelde me over de prachtige vlinders, die tijdens hun migratie naar het noorden, het eiland in juni aandoen. Dit was een uitgelezen kans om ongestoord deze vlinders te bestuderen. Ik kon meevaren met een vissersboot die afmeerde op de noordkust van het eiland. Tijdens mijn bezoek ontdekte ik vier vlindersoorten, die opvallend genoeg, alleen op specifieke delen van het eiland verbleven.

Charaxes Smaragdalis

Eén exemplaar van deze vlinder, met zijn prachtige blauw fluwelen glans, ving ik niet lang na aankomst. Toen ik mijn wandeling vervolgde, richting de opkomende zon, ving ik een tweede. Dit ging met zulk een gemak dat ik vermoedde dat het schepsel nog maar net tot vlinder was verworven.

Papilio Helenus Nicconicolens

De opvallende witte en rode vlekken maken een prachtig contrast met de donkere vleugels.

De eerste ving bij de poort net buiten het dorp. Ik vervolgde mijn weg richting de kust en hield de heuvels aan mijn rechterzijde. Ik vond een tweede exemplaar, zich stevig vastklampend aan de kale rotsen om zo de ruige zeewind te trotseren.

Papilio machaon hippocrates

Tijdens mijn bezoek aan de tempel in buurt van Sennin-do, viel mijn oog op een alleraardigste soort. Niet bijzonder van kleur of vorm, maar haar vleugels danste o zo vrolijk op de wind. Later tijdens een korte rust, mijn rug steunend tegen een rots, landde een tweede exemplaar spontaan op mijn schouder. Met een snelle greep kon dit onwetende schepsel zonder enige moeite vangen.

Hebomoia Glaucippe Linnaeus

Deze vlinder, met vleugeltippen zo rood als bloed, is mijn nieuwe favoriet. Ze was lastig te vangen, telkens als ze neerstreek op een tak of rots, was ze met een enkel moment weer gevlogen. Met hulp van één van de dragers vinggen we haar uiteindelijk, haar vleugels samengevouwen als een waaijer.

Aan het eind van de dag sloeg het weer om. In de verte zag ik een zwerm stormvogels als acrobaten zwierend tegen de donkere wolken. Tijdens dit schouwspel, wierp de wind mij een laatste afscheidscadeau in de schoot, een Papilio Helenus Nicconicolens.

Benjamin Franklin Pinkerton

